

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Svccinctam Doctrinarum Asceticarum Svmmam Comprehendens - Quam
ad majorem omnium in Ascensi proficere cupientium utilitatem ac
subsidium

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1685

§. 7. De Societate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48214)

per occultam gratiam ad DEI amorem, desuper temperatâ mensurâ proficimus, quantò nobis quotidie de DEI Spiritu virtus crescit, tantò Spiritus noster deficit. Qui Spiritus erroris, quia non subitò penitus à nobis amputatur, bene paulisper defecisse perhibetur. Secundum signum est, positivam ad illud objectum difficultatem sentire, nam teste S. Macario, affectuum carentia paratus est status animæ, secundum quem difficulter movetur anima erga malitiam. Tertium, tentationibus facilè resistere; hoc enim proprium est perfectorum, ut ab omni Diabolica impugnatione securi, absque ullo labore & difficultate vitia carnis vel respiciant, vel abscondant. Quartum, naturalem quandam nauseam & horrorem erga illa objecta experiri; quemadmodum enim solis lumen sanum oculum ad seipsum pertrahit, sic DEI cognitio puram mentem, per caritatem naturaliter ad seipsum allicit, teste S. Maximo. Quintum, moralem quandam impossibilitatem sentire, & dicere posse cum S. Paulo: Certus sum, quia neque mors, neque vita &c. neque alia creatura poterit nos separare à charitate DEI.

§. VII.

De Societate.

I. Est aliquorum conjunctio ob commodiorem usum, & quæstum uberiolem contracta; de qua Sequentia Ascetæ sunt scienda.

II. Primum est, ut bene cognoscat commoda & fructus, qui ex Societate hauriuntur, eumque in finem sententiam S. Gregorij ob oculos habeat dicentis: Pensate, quæso, ubi erit patientia, si deest, quod tolleretur? Ego Abel esse non suspicor, qui Cain non habuerit.

rit. Boni enim si sine malis fuerint, perfecti esse boni non possunt, quia minimè purgantur. Ipsa autem malorum Societas purgatio bonorum est.

III. Alterum est, ut sciat, quibus potissimum sociis bonis se adungere debeat; id quod S. Ambrosius sequentibus verbis docet: Sequatur conversationis electio, ut adjungamur probatissimis quibusque Senioribus; namque ut æqualium usus dulcior, ita senum tutior est, qui magisterio quodam & ductu vitæ colorat mores adolescentium, & velut murice probitatis inficit. Namque si hi, qui sunt ignari locorum, cum solertibus viarum iter adoriri gestiunt, quantò magis Adolescentes cum Senibus debent novum sibi iter viæ aggredi, quò minùs errare possint, & à vero tramite virtutis deflectere? nihil enim pulchrius, quàm eosdem & Magistros vitæ, & testes habere.

IV. Tertium est, ut regulam cognoscat, malos socios à bonis discernendi, quam sapienter Plutarchus assignat, dum ait: Una cavendi insidias occultè malorum ratio est, quod in promptu semper habendum memoriâ: Cùm animi nostri pars una veritati & honestati dedita, rationi rectæ obtemperet, altera bruta sit, falli appetens, incertisque obnoxia motibus, amicum semper meliori parti se accommodare consiliarium ac monitorem instar Medici sanitatem augentis & conservantis: adulatorem (is est perniciosus Sodalis) brutæ, & cupiditatibus addictæ parti se applicare, eamque pravis voluptatibus submittendis scabere ac titillare, & à rectæ rationis obsequio avertere.

V. Quartum est, ut bene apprehendat periculum, quod à malis sociis imminet, id quod bene Drexelius sequentibus verbis declarat: Nemo vitiosus non aliquod

aliquod nobis vitium commendat, aut imprimit, aut nescientibus allinit: Sunt vitia, quæ commendantur exemplo: alia imprimuntur Sermone: plurima allinuntur conversatione. Tutissimum est, omnes suspectæ vitæ amicos Sodales cavere, & discessionem ab ijs maturè facere. Et iterum paulò post: Viva vox & convictus ad docenda vitia, & suavis, & potens est persuasio; habet enim vim præcepti frequenter aspici, audire frequenter. Socium ergo improbum aut imiteris necesse est, aut insecteris, utrumque vitandum est, ne aut malis similis, aut multis inimicus fias. Malorum enim ubique plurimos invenies.

§. VIII.

De Divitijs.

I. Sunt bona externa ad usum hominum cum Dominio concessa; de quibus *Sequentia Ascetæ* scienda sunt.

II. Primum est, ut earum fallaciam bene cognoscat, atque adeò eas maturè abjiciat & perdat, ne ab ijs perdat.

III. Secundum est, ut, cum sæpe non possint omnibus bonis se privare, doceat solidum & securum modum ijsdem utendi, ut scilicet cor non apponant, sicque utantur quasi non utentes.

IV. Tertium est, ut ad veras & spirituales divitias potissimam suam curam & convertat ipse, & alios convertere persuadeat, eas nempe, de quibus S. Bernardus dixit: Veræ divitiæ non opes sunt, sed virtutes, quas secum conscientia portat, ut in perpetuum dives fiat. Ad has enim ipse etiam Christus hortatus